

Entisiä pelimiehiä toivotaan mukaan

Erotuomareilla edessä yli 3000:n ottelun kesä

Kokkolan jalkapalloilussa entisillä aktiiveilla on nyt kysyntää. Heitä eivät tavoittele vain seurat juniorivalmentajikseen, vaan myös erotuomarikerho toivoo näkevänsä heidät jaka-massa oikeutta. Toiveen tuo julkki Kokkolan Erotuomarikerhon sihteeri Peter Nylund, joka tärkein ja haasteellinen tehtävä on loihtia oikeudenja-kajat kauden kaikkiin niihin otteluuihin, jotka kuuluvat ker-hon vastuualueeseen.

– Kun pelaajamäärät kasva-vat, niin sama suunta on otte-lumäärisissä. Tänä vuonna meil-lä tulee olemaan runsaat 3 000 ottelua, joista noin 2 000 on vi-rallisia ja runsaat tuhat on eri-laisia turnaus- ja harjoituspe-lejä.

Erotuomarikerhon jäsen-määrä on tällä hetkellä 122, joista satakunta on vielä aktiivissa kenttätyössä mukana. Lisää tarvittaisiin, että muut-tamien urakoinnilta vältty-

täisiin. Ollemme pyrkineet löytämään uutta voimaa vuosittaisilla kursseilla, mutta ruuhkaa ei niihin ole ollut.

Syksyn kurssi toi kymmenen ja kevään kaksi uutta puhalta-jaa. Nuorin taitaa olla 14-vuo-tias ja hän pääsee viheltää-mään pikkukentän pelejä. Mutta on joukossa vielä heitä-kin, jotka ovat jaksaneet pu-haltaa jo vuosikymmeniä, ku-tten Eero Savolainen, Kaj Paajanen ja Juhani Aaltio. Heidät toivottavasti nähdään tulevanakin kesänä ainakin juniori-turnauksia viheltämässä.

Viime vuosina on joukkoom-me tullut myös naisia. Tänä kautena heitä taitaa olla kym-menkunta ja pisimmälle ovat yltäneet Lina Långbacka ja Sanna Särs, jotka saavat viheltäväkseen naisten mestaruussarjan otteluita, esittelee Peter jäsenjoukkoon.

– Erotuomarin tehtävä jalka-pallo-ottelussa ei ole niitä hel-

poimpia, mutta jos kiinnostus-ta asiaan tuntee, niin mukaan vain ilman negatiivisia ennakkoluuloja tai varsinkaan pel-kotiloja. Pelin säännöt ovat vuosien saatossa kehittyneet niin hyviksi, että uusia tulkin-toja ei ole enää tullut. Vain jo-tain pientä "viilausta", jolla halutaan kiinnittää huomiota tulleisiin epäkohtiin.

Alueelta on vuosien saatossa saatu Arne Ericssonista, Kurt Cederbergistä, Paavo Piispasesta, Kaj Paajasesta, Jorma Nikkasesta ja kumppaneista hyviä esikuvia ja nyt tarvit-taasiin heidän luomalle perinteelelle jatkajia. On myös syytä todeta, että työstä saa myös pienien korvauksen. Pääsarjojen osalta palkkapoliitikasta kantaa vastuun liitto ja alem-missa sarjoissa piiri toimii palkkioitten kerääjänä seu-roilta ja tilittää maksut ero-tuomareille kuukausittain, kertoo Peter Nylund.



Erotuomari Tommi Penttilän ja Tapani Moilasen leppoisa juttutuokio ottelun tiimellyksessä.



Aurinko on taasen noussut korkeammalle pohjoisellakin pallonpuoliskolla ja jalkapal-loilijat ovat jo päässeet talvi-pe-sistään näyttämään pitkän harjoituskauden tuomia kehi-tysaskeleita lajin oikeaan ym-päristöön – vihreälle veralle – todellisilla jalkapallopaikka-kunnilla.

Edessä onkin varsin mielen-kiintoinen jalkapallokesä niin kotoisilla kentillä kuin maail-mallakin. KPV:n piirissä on sitten edellisen Pallo-Veikon tapahtunut paljon. Ei yksin edustusjoukkueen piirissä, vaan koko seuraorganisaatio ta on rasvattu uuteen uskoon. Mieleen tulee monia kysymyk-siä ja vastaukset useimpiin niistä saadaan ennen seura-avia lumisateita. Toivottavasti vastaukset kirjataan kiitok-siin yltävillä arvosanoilla. Ja, että siihen päästäisiin, edellyt-tää se vankkaa seurahenkäe meiltä jokaiselta. Jäsenyyden varmistaminen 20 eurolla on ensimmäinen palvelus ja val-miudesta henkilökohtaisiin li-säpalveluihin seuralle voi ker-toa johtokunnan jäsenille.

vuoksi en osallistunut, mutta korviin on kantautunut pelk-kää myönteistä palautetta. Kahden luennoitsijan viime hetken vaihtuminen onnistut-tti korvaamaan varsin tasok-kaille esityksillä.

Oman lukunsa kesän tapahtu-missa muodostaa MM-kisat kesäkuussa Sakassa. Katkai-sevathan ne kotimaisen pää-sarjapalloilun liki kuukaudesi. Suomen TV lupaa näyttää kaikki pelattavat ottelut joko suorina tai jälkilähetyksinä, joten on siinä meillä jalkapal-lonläkäisillä ruokaa yllin kyl-lin - ja lajia ymmärtämättömil-lä kestämistä. Heitäkin kaike-ti on, vaikka kyse on maailman harrastetuimmasta urheilu-ta.

Talvella tuli televisiosta seur-rattua naisten jalkapallotur-nausta, jossa oli mukana tois-takymmentä maailman par-haimistoon mainittua jouk-kuetta. Suomi niiden muka-na. On rohjettava tunnustaa, että petyin näkemääni. Petty-mykseni kohdistui nimem-oaan Suomen joukkueen esitykseen. Niin paljon viime kaudella kehuja saanut jouk-ku oli varjo entisestä. En to-sin muista katsoneeni monta-kaan kesän-2005 turnauksen peleistä, mutta esimerkiksi talvella Länsi-Saksaa vastaan käyty maaottelu oli ma-sentavaa katsottavaa. Oli tuossa turnauksessa toki jo-tain hyväkin. Sellaista oli ai-

nakin USA:n esityksessä.

Mutta jos ei ollut naisten esi-tyksessä hurraamista, niin ei-vätpä kehuja ansaitse miesten enempää kuin nuortenkaan talviset maaotteluesitykset. Eivät ainakaan tuloksellisesti. Montako olikaan Suomelle voi-tollisesti päättynyt maaotte-lua?

Pitäisiköhän vihdoinkin us-ko Suomen sijaintiin maapal-lollamme ja odotella parempia kansainvälisiä jalkapallotu-loksia vasta ilmastonmuutok-sen jälkeen. Ken elää, hän nä-kee.

Toisaalta, vireillä oleva sar-jasysteemin muutos, syksystä kevääseen nykyisen kevästä syksyn sijaan, saattaa olla as-kele kohti parempaa tulevai-suutta. Myötäilehän se aina-kin suurten jalkapallomaiden sarjojen aikatauluja. Olisi muuten paluuta '40-luvun lo-pun systeemiin.

Suomen jalkapalloilun huip-pusaavutus on edelleen Tuk-holman olympiakisjojen 1912 neljäs sija ja se saavutettiin voittamalla Italia ja Venäjä. Pohjoismainen mestaruus 1966 on viimeinen mainitta-vampi teko.

Nykyjalkapalloilu pitää sisäl-lään enemmänkin pettymyk-sen aiheita. Televisio hidas-tuksineen ja uusintoineen on niiden armoton paljastaja. Alan vähitellen olla videotar-kistusten kannalla samalla kun ymmärrän, että nopeassa pelissä ei ottelun tuumaristo ehdi kaikkeen reagoimaan.

Mutta esimerkiksi teatraali-maisiin loukkaantumisiin ja paidasta repimisiin pitäisi puuttua kovemmillä rangais-tuksilla.

Tekee mieli väittää, että en-nen tämä ei ollut näin yleistä kuin nykyään. Yhtä lailla on tuomittavaa syljeskely kentäl-lä. Mistähän moinenkin joh-

tuu. Onko otettu oppia jää-kiekon pelaaja-aktion tapahtumi-sista. Lähes aina, kun pela-a-jasta zoomataan lähikuva, niin suusta lentää isoja klimppejä. Kaadu sitten niiden päälle pe-lin tuoksinassa.

Melkoisen järkytyksen ensi-kuulemalla aiheutti se, että KPV:lla ei ole tänä kautena varsinaista A-nuorten jouk-kuetta. Asia tuli ymmärretyn-ki kuultuani selvityksen pu-heenjohtajalta. Joukkue olisi kuulunut I divisioonaan, mutta koska siihen ilmoittautui vain kaksi seuraa, päätti KPV tarjota A-nuorille kehitysalus-taa miesten III divisioonassa. Sarjapaikka tuli KPS:ltä pe-rintönä ja Keijo Hautamäen valmentamassa joukkueessa pelaa myös KPS:n viime kau-den edustuspelaajia. Lisäksi seura asettaa joukkueen IV di-visioonaan, joten pelipaikko-työtä tekeville kauden aikana on tarjolla. Asia A:n osalta on myös rahakysymys. Kausi 2005 vaati A-nuorilta 20 000 euron budgetin, kun matkaki-loimetrejä tuli enemmän kuin edustusjoukkueelle.

Trullilauantaina tuli pyöräil-yä Santahakaan. Paikalla ol-leet tiesivät kertoa, että pelejä ei ole pääsiäisen aikaan. On ai-koihin eletty, mutta kaipa tähänkin on selitys. Ennen pää-siäinen oli jalkapalloilun suurta kick'offia. Olosuhteet olivat nytkin aivan kelvolliset ulko-na pelaamiseen. Kiitos kenttä-väen ripeiden toimien.

Seikka, joka myös jaksaa ih-mettyää, on Salosten veljes-ten rakentaman jalkapallohal-lin pääsisääköynnin yläpuo-lla oleva nimikilpi. Se huu-taa jatkuvalt lopusta i-kir-jainta ollakseen suomea ja Suomessa. Alkuosa on aivan paikallaan. Ruotsinkielinen

väestönosa näyttää tässäkin asiassa näyttäneen mahtinsa, vai onko yritytty olla peräti "globaalasia" ja otettu avuksi englanti. Kuulemani mukaan asiaan ovat kiinnittäneet muutkin huomiota ja alem-malta tasolta on yritetty oikaisua - turhaan. Kaksikieli-sillä paikkakunnilla nimikil-vissä on päällimmäisenä enemmistön kieli.

Oli miten oli, mutta tämä on 70:s Pallo-Veikko. Eipä olisi uskonut 1966, kun varapu-heenjohtaja Jukka Peltonie-men kanssa saimme kipinän tiedottaa omaehoitosesta ja laa-jemmin KPV:nasioista jalka-palloperheelle. Ensimmäisen Pallo-Veikon painoksen laa-juutta en muista, mutta sen jälkeen on sarja ollut kat-keamaton, kerran tai useimin-kädesti vuodessa. Tie-dossä ei ole vastaavaa ja toivottavasti se antaa haasteen seuran päättäjille jatkosakin. Kiitos ystäville, joiden palaute on antanut motivaation ketjun jatkamiselle.

vote



Paidasta repiminen on nykyään yksi valittava ilmiö kentillä. Toistaiseksi housut ovat sentään pysyneet jalassa.